

de, der have med Redningsstationen og Baadens Anvendelse at gjøre, samt de, der staae i Forbindelse dermed, træde i en formelig Rivalitet med hinanden, for at forhindre, at den ene ikke kommer ud før den anden. Man kunde maaffee sige: Ja, men det er jo gavnligt, at denne Rivalitet finder Sted; men den kommer ikke til at virke saaledes. Naar en Mand staaer i Forbindelse med ét eller andet saadant Selskab og tillige har Indflydelse paa Redningsbaaden og ikke selv har Drift nok til at faae den ud, saa gjøre de mere for at forhindre Andre fra at komme ombord i Skibet, end de drive paa at faae det sat igjennem. — Det er jo umuligt at oplyse den Art Sager saaledes, at man kan paapege bestemte Personligheder, som have handlet saaledes; det vilde være urigtigt at gjøre det; man faaer ikke disse Oplysninger, saasnart de, der give Oplysninger, frygte for, at man skal bringe Personligheder frem og bringe dem med i Spillet; men jeg troer alligevel, at den hele Betragtningssmaaade har noget saa Naturligt i sig, at det vilde være værd, at bringe det offentligt frem her og faae den ærede Minister til at have den største Opmærksomhed henvendt derpaa. — Naar man skulde troe paa alle deslige Betretninger fra forstaaende og paalidelige Mænd der paa Stedet, saa skulde man antage, at selve Embedsmændene, Mænd i Statens Tjeneste, traadte op som særskilte Commissionaerer for de Mænd, der leve af Strandinger; det er vanskeligt at vide det med Visshed, men det gaaer endogsaa saa vidt, at de, naar de have faaet Capitainen bragt i Land, medens det endnu er uvist, om han lever, ere paa Veie til at slaaes om Manden; det seer overhovedet ud, som om Loven Nord for Liimfjorden ikke har den samme Magt som Sønden for Liimfjorden; der er endnu der en Levning tilbage af hvad der har fundet Sted paa Anholt, som vi jo Alle kjende, at de leve christeligt og nære sig af Brag — ja, et æret Medlem (Nyistgaard) ryfter paa Hovedet; det skal være mig kjær, om det ikke er saaledes, men hvad der ganske bestemt ligger for, det er, at Baade fra Skagen ere komne til de Skibbrudne og have hjulpet dem, uagtet de kom langt længere borte fra, forinden Redningsbaadene kom om-

bord. I et af de sidste Tilfælde, hvor en Skagbo var i Lav med at redde de Skibbrudne fra et Fartoi, kom Redningsbaaden ud og var paa Veie til at seile den omkuld, idet den løb ind paa hans Baad med en saadan Kraft, at den var nær ved at overslede den; ved denne Leilighed fik Redningsbaaden Tid nok til at bringe ligesom en lille Line for Strandingssommisfaiiren, hvorimod Skagboen, som maaffee ogsaa havde Interesse for sin Strandingssommisfair, ikke kom til at tale saa tidligt med den vedkommende Capitain, thi saavidt jeg veed, var han halv død, han hang, saavidt jeg veed, i Wantet, han saldt ned; om han blev bragt i Land, eller hvorledes det i det Hele hænger sammen, skal jeg ikke sige Noget om. Disse Kjendsgjeringer foreligge, de kunne maaffee have andre Grunde end dem, man søger bagved dem, men hvad man søger bagved dem er det ogsaa muligt, at de kunne forstaae, som vide at see bag Coulisferne.

Indenrigsministeren: Finder man det betænkeligt her at fremhæve bestemte Anker, som kunne give Anledning til bestemte Underfølgelser, forekommer det mig, at den Betragtning ligger meget nær, om det da ikke maatte være meget betænkeligt at udslynge, uden at fremføre Kjendsgjeringer, saa nærgaaende og jeg tør sige saa oprørende Bestyldninger, som at egennyttige Hensyn skulde afholde fra at hde den Redning, et Menneffe altid stylder et andet Menneffe; men at denne Pligtforsømmelse skulde udgaae fra dem, som særligt ere kaldede til at medvirke til en saadan Redning, og at det endogsaa var at antage, at Embedsmænd skulde agere for private Commissionaerer, ikke blot for at tilvende sig Fordel, men paa Menneffelivs Bekostning, det er af den Slags Bestyldninger, som det forekommer mig at den danske Rigsdag skulde være fritagen for, og allermindst kunde jeg troe, at den ærede Rigsdagsmand, der troede sig kaldet til at komme frem med Sligt, kunde føle sig fristet til her ved Pittigheder at ville veile til en tom Vatter. Jeg skal hertil sige, at det er ganske vist Regjeringens Pligt at være nøie opmærksom paa ethvert Spørgsmaal, der i saa Henseende fremkommer, og jeg troer ogsaa, at der foreligger